

«بنده»، صاحب دیوان رسائل

به دنبال انتشار سلسه مطالبی در خصوص بزرگان علم و ادب و سیاست آذربایجان امروز به زندگی بنده، صاحب دیوان رسائل می پردازیم.

نصر: به دنبال انتشار سلسه مطالبی در خصوص بزرگان علم و ادب و سیاست آذربایجان امروز به زندگی بنده، صاحب دیوان رسائل می پردازیم.

نامش میرزا محمد رضی خلف الصدق میرزا شفیع سرخابی تبریزی است که وزیر مملکت آذربایجان و مستوفی دیوان نادرشاه بوده، صاحب دیوان رسائل است.

جناب میرزا رضی ادیبی سریع الخیال و دبیری عدیم المثال و و بدیع المقال بوده، در زبان های پارسی و عربی و ترکی انشاء می کرد و شعر می گفت و خط شکسته شیوه ای آورده بود که به آن ملاحظت و شیرینی هیچ کس ننوشته است و خط نستعلیق را از میرعماد و میرزا صالح تتبع کرده و پایه خطش کمتر از ایشان نیست؛ از جمله چون فتحعلی شاه بر تخت سلطنت نشست میرزای مشارالیه منظور نظر وی شده و به امر وی به تألیف تاریخ زینت التواریخ از کیومرث تا عهد خود مأمور شده و کتاب را باتمام رسانید. وی وقایع جنگ فرانسه و اتریش و روس را از زبان های اروپایی به ترکی و فارسی ترجمه و به چاپ رسانیده است.

از نوشته های معروف و مشهور او نامه مفصلی است که از قول فتحعلی شاه به ناپلئون اول نگاشته و این جمله از آنجاست: چون اکنون میان این دو پادشاه روزافزون یگانگی و همخانگی است سزا و شایسته است که چند تن از مردان نوآموز گردافکن روانه ایران ساخته شود تا ایرانیان نیز هر یک از آن کارهای نو که مایه بردن گرد از دشمن تندرو است، بیاموزند و در دم تنک جنگ خرمن باخگر کینه بسوزند.